

نخستین همایش بانوان ناشنوا زاهدان - ۱۴ شهریور ۹۲

۲- کانون‌ها باید برای سوادآموزی، افزایش معلومات عمومی، حرفه آموزی دختران و زنان ناشنوی منطقه مربوطه در حدود امکانات خود در کانون برنامه‌ریزی نمایند یا این اقدامات را از سازمان‌های مسئول منطقه خواستار شوند.

۳- چون عدم وابستگی و استقلال مالی زنان ناشنوا از موجبات بهبود وضع زن ناشنوا می‌باشد تلاش کانون‌ها برای کمک به سوادآموزی و حرفه آموزی و اشتغال و کسب درآمد دختران و زنان ناشنوا اقدام مؤثری در جهت بهبود وضع دختران و زنان ناشنوا و جلوگیری از ظلم و تعدی به آنان خواهد بود.

۴- کانون‌ها باید برای حمایت از دختران و زنان ناشنوا در قبال رفتارهای نامناسب و تعدی نسبت به آن‌ها در خانه یا خارج از خانه مراقبت و اقدام نمایند.

۵- در انجام تکالیف فوق کانون‌ها باید شورای زنان را به عنوان قسمتی از کانون خود تشکیل دهند، از وجود دختران و زنان تحصیلکرده و شایسته کانون به عنوان مشاور و یا عضو هیئت مدیره استفاده نمایند و یکی از اعضای هیئت مدیره را به عنوان مسئول امور زنان کانون خود تعیین نمایند.

۶- تشکیل جلسات منظم هفتگی یا دو هفته‌گی در کانون‌ها برای آگاه‌سازی دختران و زنان ناشنوا از اخبار و اطلاعات مفید و سازنده ضروری خواهد بود.

در پایان شرکت کنندگان در همایش از کمک مسئولان محترم بهزیستی استان سیستان و بلوچستان و فرماندار محترم زاهدان و نیز از زحمات مسئولان و اعضای کانون ناشنوایان استان سیستان و بلوچستان در برگزاری این همایش سپاسگزاری و قدردانی می‌نمایند.

انتقاد خسرو گیتی:

ایشان یادداشتی با عنوان «اولین همایش زنان ناشنوا» در نقد برخی اقدامات این همایش نوشت. از اینکه یکی دو نفر در همایش گفته بودند: کانون نباید به رفتار ناشنوایان در درون خانه کاری داشته باشد و وظیفه کانون به بیرون خانه است. این عقیده را مخالف اساسنامه کانون دانست و نوشت کانون در هر شرایط و در همه جا باید از حقوق ناشنوایان حمایت نماید.

خسرو گیتی (متولد ۱۳۰۵ در تهران) به دلیل ناشنوا بودن پسرش با جریان‌ها و تشکل‌های ناشنوایی ارتباط پیدا کرد و مسئولیت‌هایی هم در برخی تشکل‌های ناشنوایی داشته است.^۱

نخستین همایش بانوان ناشنوی کشور از ۱۴ شهریورماه ۱۳۹۲ با هدف معرفی توانمندی‌های بانوان ناشنوا، شناخت و ارائه راه حل برای رفع مشکلات به ویژه بیکاری آن‌ها، آموزش و فرهنگ‌سازی در جامعه برای چگونگی ارتباط با ناشنوایان با حضور ۵۰ نفر از ناشنوایان سطح کشور در موزه جنوب شرق در زاهدان آغاز شد و تا ۱۶ شهریورماه مداوم یافت.

شهلا علی یزدی رئیس کانون ناشنوایان سیستان و بلوچستان در آیین اختتامیه این همایش که با حضور معاون کانون ناشنوایان ایران و تعداد ۵۰ نفر از بانوان ناشنوا از سراسر کشور از جمله تهران، قم، کرج، نیشابور، اصفهان، یزد و سبزوار برگزار شد، اظهار داشت: مسئولان باید قانون سه درصد را در زمینه اشتغال معلولان به ویژه ناشنوایان فراهم کرده تا از افسرده شدن و منزوی شدن ناشنوایان در کشور جلوگیری شود ضمن این‌که رفع این مشکل به ناشنوایان امید دوباره می‌دهد. ارتقای آگاهی زنان ناشنوا از حق و حقوق اجتماعی، جمع‌آوری اطلاعات در زمینه وضعیت زنان ناشنوا در استان‌های مختلف، سامان‌دهی بانوان ناشنوا و مشکلاتشان در کانون ناشنوایان به‌ویژه در سیستان و بلوچستان از دیگر اهداف این همایش سه روزه در زاهدان بود.

کانون ناشنوایان استان سیستان و بلوچستان در خرداد ۱۳۷۷ هم میزبان اولین گردهمایی کشوری ناشنوایان بود و اکنون به ابتکار دیگری دست زده و اولین همایش زنان ناشنوا را برگزار و از سراسر کشور پذیرایی می‌کند. در سه روز همایش، دو گونه برنامه اجرا شد: زاهدان گردی و بازدید از جاهای تاریخی و دیدنی و دوم بحث و بررسی درباره مسائل ناشنوایان زن.

چند سخنرانی اجرا شد و کارشناسان درباره تجارب در زمینه‌های روش تعامل زنان ناشنوا با خانواده و با جامعه توجیه شدند. همچنین بخشی از روز نخست به معارفه و افزایش اطلاعات از یکدیگر و بررسی گسترش تعاملات تشکل‌ها با هم گذشت. آخر روز سوم، قطعنامه‌ای خوانده شد که مطالب مهم آن اینگونه است:

قطعنامه اولین همایش زنان ناشنوا

دختران و زنان ناشنوا به طور کلی و در تمام مناطق کشور در وضع مناسبی قرار ندارند. حرمت و منزلت آن‌ها به عنوان نوعی انسان مورد توجه نیست به امکان توانمندسازی آنان از طریق آموزش اعتقاد کافی وجود ندارد و وابستگی مالی و بی‌سوادی یا پایین بودن نسبی میزان سواد و معلومات و خانه نشینی آنان را در وضع شهروندانی کم ارزش و قابل ترحم قرار داده است.

برای خاتمه دادن به این وضع اسفناک و بهبود و پیشرفت وضع دختران و زنان ناشنوا در سطح کشور تدابیر و اقدامات زیر ضروری خواهد بود:

۱- تلاش برای ارتقای آگاهی جامعه از جمله افزایش آگاهی خانواده‌ها درباره امکان توانمندسازی دختران و زنان ناشنوا با آموزش و حرفه آموزی.

در جهت تأمین این منظور کانون‌های ناشنوایان باید اقدامات لازم را در زمینه فرهنگ‌سازی، آموزش و پرورش، حرفه آموزی از سازمان‌های صدا و سیما و آموزش و پرورش استثنایی و وزارت کار و امور اجتماعی پیگیرانه خواستار شوند.

۱. دانشنامه ناشنوایان، ج ۳، ص ۱۰۸؛ سایت جوانان ناشنوی پیشواز، ۲۹ شهریورماه ۱۳۹۲؛ خبرگزاری فارس، ۱۶ شهریور ۱۳۹۲.